

Bài học quý giá từ những cuộc biểu tình tháng 6 tại Việt Nam

Tác Giả: Vũ Thách

Thứ Ba, 28 Tháng 6 Năm 2011 16:02

Có lẽ sự chuyển đổi của Việt Nam nào lấy làm ngạc nhiên nếu sau này gọi ngày 5 tháng 6 năm 2011 là một điểm khởi đầu của thời đại Sự Chuyển Nhân Dân tại Việt Nam.

Tuy nhiên, từ điểm khởi đầu mà những ngày Nhân Dân thực sự làm chủ đất nước và bảo vệ đất nước đất đai mới cách hòa bình vẫn còn là một khoảng thời gian khó khăn; đòi hỏi người Việt chúng ta liên tục học hỏi từ các kinh nghiệm của tuấn trình, sáng tạo để đẩy nhanh hơn các bước trong tương lai. Lợi ích kinh nghiệm này không thể thu thập hoàn toàn từ các dân tộc khác.

Thật vậy, lý thuyết và các quy luật Đấu Tranh Bất Bạo Đấu tranh giữa người người trong hòa bình đã thực hiện trong thế kỷ 20 và 21. Tuy nhiên, các kinh nghiệm thực tiễn của người dân tộc vẫn có những điểm khác biệt. Chính vì vậy mà người dân tộc phải rút kinh nghiệm cho chính mình và từ đó tính toán đường đi của dân tộc mình.

Sau đây là một vài bài học kinh nghiệm, những học tập những gì đã xảy ra trong các cuộc xung đột tháng 6/2011:

1. Thành phần còn mới của Thành Đoàn

Đây là những người đến từ nhà cầm quyền đưa vào để chuyển những người đi cũng như chuyển những người dùng của đoàn biểu tình. Các dấu hiệu để nhận diện:

(1) Họ không dám đi mà thường kéo theo nhóm khoảng 10 người;

(2) thay vì phán đäi Trung Quác há ca các bài hát ca ngäi nhá nä c và lãnh đäo;

(3) há cä hä nhäng câu ngä c väi ý muän cäa đäan biäu tình;

(4) há cä kéo mäi ngä đi liên täc chä không ngäng läi, vì ngäng läi sä gia tăng cä häi tích tä đäng ngäng i hän.

Đäi väi loäi cä mäi này, đäan biäu tình chä cän biät träc các đäu hiäu đä nhän đäng hä và không làm theo ý hä là đä. Näu sau khi kéo đäan biäu tình đi häng khác không đäng cä, hä läi quay trä läi đi theo đäan biäu tình thì đäu đó giúp kiäm chäng thêm näa vai trä cäa hä. Chúng ta rät nän chäp hình nhäng thành phän này và quäng bá đä nhäu ngäng i cùng biät. Viäc quäng bá này sä giúp giäm bät nhäng trä cä mäi trong các cuäc biäu tình kä tiäp vì hä biät thä thuät täy đä lä và không hiäu quä.

2. Đäi phó väi “bät näng” khi đäng biäu tình.

Khi công an chìm xä lä mät vài ngäng i biäu tình ra đä “làm viäc” riêng, đäan biäu tình chúng ta không nän đi tiäp, nhäng gäp rút bao vây càng nhiäu vòng càng tät; chäp hình täi täp các công an chìm này, và la to các câu “täi này giä đäng công an, đä täi nó xuäng đä”, “täi này cän đä, đäu gäu đó, đä nó xuäng träc đä”,....

Läi cän có thä thuät cä công an näi län chìm cùng tri hä “cäp giät, móc túi,...” räi xách ngäng i biäu tình đäm đi. Hiän nay đäan biäu tình chúng ta chä đäng thä đäng nhìn nhäng cänh này. Theo kinh nghiäm tä các dân täc khác thì đäan biäu tình cän gäp rút bao vây nhiäu täng các công an đäng bät ngäng i phi pháp đó, chäp hình täi täp, và la chung nhäng câu nhä: “Công an nhän dân — không hän väi dân”, “Hän väi giäc — Ác väi dân”,...

Các hình änh công an bäo hành cän đäc đäa ngay lên Internet và thäng xuyên cäp nhät hóa.

Đ&#c biểu t, đ&# giúp cho các cu&#c biểu u tình sau, c&#n phóng rõ ra các khuôn m&#t công an chìm và t&#p h&#p vào m&#t vài trang gi&#y d&# in ra đ&# ng&#i biểu u tình c&#m theo.

3. Đ&#i phó v&#i những công an quay phim, ch&#p hình.

Đây là thành ph&#n nguy hi&#m và đóng vai trò h&# tr&#ng trong bi&#n pháp tr&#n áp c&#a nhà c&#m quy&#n. Công an dùng vi&#c quay phim, ch&#p hình v&#a đ&# hù d&#a ng&#i biểu u tình t&#i ch&# v&#a đ&# t&#n hành vi&#c “b&#t ngu&#i” sau đó.

Đoàn biểu u tình c&#n đ&#c biểu t quan tâm ch&#p hình và qu&#ng bá m&#t mũi những ng&#i này nh&# m&#t lo&#i công an chìm ác ôn.

Và gi&#a ch&# đ&#ng ng&#i, vi&#c nhi&#u ng&#i l&# v&#p té vào những tên quay phim ch&#p hình, l&# làm đ&# n&#c lên máy móc, l&# đ&#p lên phim &#nh c&#a h&# ,... đ&#u là những đ&#u khó tránh kh&#i. Tuy nhiên, đoàn biểu u tình s&# không có hành vi b&#o đ&#ng nào đ&#i v&#i các tên này đ&# tránh l&#t b&#y công an.

4. T&#o c&# h&#i cho những công an bày t&# suy nghĩ.

T&# kinh nghi&#m c&#a nhi&#u dân t&#c khác, ti&#ng nói c&#a những ng&#i bên trong gu&#ng máy tr&#n áp có &#nh h&#ng l&#n nh&#t đ&#i v&#i các thành viên khác c&#a gu&#ng máy đó. Trong các cu&#c biểu u tình v&#a qua, chính chúng ta đã th&#y m&#t s&# công an biểu u hi&#n thái đ&# kh&# tâm vì ph&#i làm đ&#u trái v&#i l&#ng tâm, ph&#i làm đ&#u mà chính h&# biểu t là sai trái.

Đây là những ng&#i mà đoàn biểu u tình c&#n giúp đ&# h&# b&#c phát ra những b&#c r&#c c&#a mình. Có th&# th&#u âm thanh ho&#c ghi l&#i phát biểu u c&#a h&# mà không c&#n ph&#i l&# tên, l&# m&#t. Khi chúng ta qu&#ng bá các phát biểu u này, những b&#n bè công an thân nh&#t c&#a h&# s&# biểu t h&# là ai mà m&#c r&#i ro v&#n th&#p.

Đây là cách v&#a gi&#m b&#t m&#c đ&# hung h&#n c&#a công an nói chung v&#a góp ph&#n thu nh&# đ&#n

thành phần công an ác ôn.

5. Đội phó và viên chức đứng ra khuyên nhủ.

Trước hết, đoàn biểu tình cần thấy rõ đây là những người sẵn sàng nói d&#i, nói ng&#c và i l&#ng tâm chế độ tiếp tục những i l&#c tay nhà cầm quyền. L&#i nói c&#a h&#, do đó, không có giá trị gì và người i, n&# l&#c thuyết phục họ cũng vô ích.

Tuy nhiên, đoàn biểu tình rất nên tận dụng cơ hội này để dùng lời mặt mũi gian ngo&#n. Việc dùng i và để dùng chân, lý sự của để tiếp thêm sự đông.

Đoàn biểu tình có thể liên tục đưa lý về những người ra khuyên bảo. Mục tiêu không phải để thuyết phục họ những để nâng cao tinh thần đoàn biểu tình, để mọi người cùng thấy rõ việc mình làm là quá đúng. Những đoàn biểu tình cũng có thể hát lên hoặc hô các khẩu hi&#u chung mà không cần đem x&#a gì đến những kẻ ra khuyên nhủ.

Và sau cùng, khi mục tiêu tích tiếp thêm người và dùng chân đã đạt thì đoàn biểu tình kéo nhau đi tiếp, bỏ các viên chức đó lại phía sau. Chính việc đoàn biểu tình đứng lên bỏ đi sẽ góp phần đánh thức gi&#y thần kinh x&#u họ của các quan chức đó nếu còn đánh thức được.

6. Những người và người tiếp nhận công chúng tham gia quý.

S&# có mặt của các bloggers, trí thức, văn nghệ sĩ,... đứng như người biểu tình đã và đang góp phần mở rộng đoàn biểu tình đến nhiều thành phần khác nhau của dân tộc. Đây không còn chỉ là cuộc biểu tình của thanh niên sinh viên. Chính vì vậy mà sẽ có mặt của các vị này tại các cuộc biểu tình là một bước mình lên lo âu cho công an. Các vị này có thể giúp cho đoàn biểu tình bằng cách:

(1) Đi xa khoảng 1 tuần hoặc vài ngày trước khi đi làm biểu tình và đến đúng lúc mọi xu&#t hiện tại hiện tại tiếp nhận; hoặc

(2) Nếu biểu tình cho công an sẽ ngăn chặn biểu tình mà giá không cho đến nỗi biểu tình, các vụ này vẫn có thể đóng góp bằng cách công nghệ thu hút càng nhiều công an về phía họ càng tốt để chia mạng biểu tình công an để phân công trấn áp đoàn biểu tình. Công nghệ cho thấy đang chuồn bôn rôn khi nhà đ& công an phải đi thêm các ca canh gác ngày đêm. Và nếu có thể ra khỏi nhà thì kéo thêm một vài vụ cùng hoàn cảnh thì tập thể mất nỗi xa đoàn biểu tình để nhiều công an phải đi theo rình rập để bắt đi đó.

7. Đừng phó v& "biết ngu&".

Đây là những trường hợp công an, ban giám hiệu trường, ban giám đốc công ty,... gọi lên xách nhiễu, hăm dọa.

Chúng ta cần ghi thích và khuyến khích những ai đang bị xách nhiễu vì đã tham gia biểu tình hãy lên tiếng. Đừng ch&u trong im lặng. Hãy viết và gọi cho các cơ quan truyền thông bên ngoài Việt Nam hoặc gọi cho một blogger nào đó và nhờ họ quảng bá. Lý do cần cho công luận biết là vì:

(1) Công an khó có thể tr& thù tập thể khi đông người cùng lên tiếng;

(2) Các nạn nhân biết biết ngu& cần nói ra để tìm kiếm sự hỗ trợ tinh thần của quần chúng và những người cùng hoàn cảnh để cùng xác quyết với nhau để chúng ta làm là đúng. Những kẻ ngăn chặn lòng yêu nước mà là sai.

(3) Chúng ta cho công an thấy đ&on xách nhiễu đó đã mất tác dụng. Khi đông người cùng lên tiếng, họ mà không dùng n&a, và

(4) Khi đông người lên tiếng, hình &nh "s& dân hơn s& gi&c" của giới lãnh đạo mà để công tố đ& và làm công chúng sôi s&c. Chính sự sôi s&c này buộc giới lãnh đạo phải h& l&nh cho công an thôi trò biết ngu& vì sự lòng u&t của dân tràn b&.

8. Đ&#n gi&#n hóa các cuộc biểu tình

M&#t cuộc biểu tình càng đ&# th&#c hi&#n thì xác suất nó đ&#c lập l&#i nhi&#u l&#n và &# nhi&#u n&#i càng cao. Chúng ta cần nhi&#u sáng kiến trong mỗi giai đ&#n đ&# việc th&#c hi&#n càng đ&#n gi&#n càng t&#t.

C&# th&# nh&# không cần phải t&#p tr&#c S&# Quán hay Lãnh S&# Quán Trung Qu&#c n&#a. Dĩ nhiên trong l&#n đ&#u, việc ch&#n 2 đ&#a đi&#m này rất có ý nghĩa. Tuy nhiên, nếu chúng ta t&#p t&#c gom t&# v&# 2 đ&#a đi&#m t&#ng đ&#i nh&# nh&# v&#y, công an có l&#i th&# t&#p trung l&#c l&#ng tr&#n áp thay vì phải tr&#i m&#ng theo nhi&#u đ&#ng ph&#. Họ cũng có thêm lý c&# b&#o v&# ngo&#i giao đoàn đ&# gi&#i tán biểu tình.

M&#i đ&#a đi&#m miễn sao thuận lợi cho việc di chuyển, t&#p trung ng&#i biểu tình cùng lúc t&#o nhi&#u khó khăn cho l&#c l&#ng tr&#n áp thì đ&#u có thể là đ&#a đi&#m tốt đ&# biểu tình.

9. Cuộc biểu tình cần lan ra các thành phố

M&#t khi không cần phải có S&# Quán hay Lãnh S&# Quán Trung Qu&#c n&#a và các phương tiện th&#c hi&#n biểu tình đ&#u đ&#n gi&#n, việc lan truyền phong trào biểu tình yêu n&#c ra các thành phố là việc rất cần làm.

Nếu lan ra đ&#c các thành phố, đó sẽ là một bước tiến triển l&#n. Tinh thần yêu nước và tin tưởng trên toàn quốc sẽ lên một tầm cao mới. Thậm chí có thể phân công đ&# tu&#n nào cũng có người lên tiếng trên đ&#t n&#c Việt Nam mà không đ&#a phương tiện nào phải đ&#i sự c&# vì biểu tình liên tiếp.

Chúng ta có thể tiếp tục dùng các mạng xã hội như Facebook để truyền cập nhật ý kiến các thành viên &#m&#i thành phố. Thành phố nào có đ&# sự ng&#i ghi danh thì tiến hành biểu tình. Con số bao nhiêu là đ&# sẽ tùy thuộc vào ý kiến chung.

10. Mục đích biểu tình thực sự xuyên

Hiện nay, chúng ta chỉ mới có 2 nơi có thể biểu tình là Sài Gòn và Hà Nội. Với thực tế đó, nên biểu tình ở đâu thì tốt. Dĩ nhiên không ai muốn chính Trung Quốc làm gì xúc phạm đến Việt Nam rồi người Việt mới phùng lên biểu tình, sau đó ai về nhà nói cho người khác biết khi có vụ xúc phạm khác. Lợi ích biểu tình đó chỉ đem lại tác dụng gì đáng kể.

Người khác nói, có ý kiến cho rằng phải biểu tình hàng tuần và xem đó như công việc tập luyện của quân chúng. Nhưng người khác không đồng ý, vì ít người có hoàn cảnh đi biểu tình hàng tuần. Và nếu số người biểu tình chỉ ít đến đi như đang thực tập, hiện thực này sẽ như hình ảnh lên tinh thần chung.

Quả thực, khó mà biết mục đích thực sự xuyên nào là đúng nhất. Tuy nhiên, nếu xét chỉ đích muốn biến các cuộc biểu tình thành công việc tập luyện, chúng ta thấy sau mỗi cuộc biểu tình mới người rút kinh nghiệm, bàn thảo cách đi phỏ, và quên bỏ các giới pháp mới rồi rồi đến những người muốn đi biểu tình lần tiếp theo. Chỉ khi liên tục học hỏi và cải tiến như vậy, chúng ta mới có thể gọi đây là công việc tập luyện. Và thời gian tiếp theo để làm khâu cải tiến đó phải mất vài tuần nữa.

Do đó, với tình hình thực tế của giai đoạn hiện tại này có lẽ chưa thể biểu tình hàng tháng thích hợp nhất.
Thegioimoi